

திராவிடம்

காஞ்சி 8-2-53 [ஞாயி

மேட்டுப்பாளையம் வாரி!

★

வானத்தில் வட்டமிடும் விமானத்தை விழ்த்த, வாயால் ஊதி ஊதிக்களைத்து விழும், பேசுமையுடைய விமானம் 'தொலை'யினர், இருந்த காலம் ஒன்று உண்டு. அந்தக் காலம் இன்று அந்தி நேரமாகி வருவதோடு, அத்தகைய முயற்சியில் நோத்தையும் நினைப்பையும் செலவழித்தோர் 'தொலை'யும் குறைந்து வருகிறது. "வட்டமிடுவது விமானமல்ல! பறான்!" என்று மக்களிடம் கூறிக் கூறித் திருப்தி அடைவதில், சிந்தனையை ஒட்டிய அந்தக் கூட்டம், ஒரு முக்கிய விஷயத்தை இன்று உணர்ந்து வருகிறது. 'பறான்!' என்று வானத்தில் ஓடும் விமானத்தைச் சுட்டிக் காட்டும் போது, தமது பைகளிலிருக்கும் பணத்தைப் 'பலர்' அபேஸ் செய்து விடுகிறார்கள் என்பதுதான்.

உண்மையைப் போலி என்று கூறி, அதனாலேற்படும் ஆனந்தத்தில் தினைக்க முயல்வது, அற்பத்தனமானது மட்டுமல்ல; தம்மையே எசும் செய்து கொள்வதாகும். இதனால்தான், சமுதாயக்கேடுகளைச் சுட்டிக்காட்டும், நமது இயக்கத்தை 'பறான்' என்று பரிசுதித்தனர் மாற்றார்! 'புகை நிரம்பியது — போகும் போகத் தெரியும்' என்று கேலி பேசினார்!! அவ்விதம் கேலி பேசும் கும்பலில் சேர்ந்தோரின், 'வாழ்வு' பறி போயிற்று — வானத்தை அண்ணாந்து கிடந்தவரின் பண்பை, களவு போனதுபோல.

பரிசாசம், கண்டனம், இருட்டடிப்பு — இந்த மூன்று முக்கியமான அஸ்திரங்களாகும் — ஆதிக்க புரியினருக்கு. இந்த மூன்றினையும், ஏனினர் — ஏனிக் கொண்டுமுள்ளனர். எனினும், 'நாம்' வளர்கிறோம்! நாம் கூறிவரும் கொள்கைகள்வருகின்றன!! மனித வாழ்வைக் கொள்கையிலும் சமுதாய அமைப்பைச் சுட்டிக்காட்டியதும், அதனைச் சரிசமமாக்க முயன்று வருவதும், நம்முடைய இயக்கம் தான்.

வாழ்வு பிறந்த மனிதனை, பண்பலம் படைத்தோன் காண்புகிறான் — ஆட்சி அதிகாரம் பெற்றோன் ஆட்டிப் படைக்கிறான் — மதவாதி மீளா கபுகுழியில் தள்ளிக் கொண்டிருக்கிறான்.

இந்த மூன்று பிடிகளையும் விடுவித்துக் கொண்டு — மனிதன், நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டும்.

இந்த மூன்று பிடிகளும் சரணடையும் திடமாகவும், அணைத்து ஆகாவளிக்கச் செய்யும் பீடமாகவும், இருந்து வந்தது அரசாங்கமாகும். கடந்த நூற்றாண்டுகளில், அரசாங்கங்களின் அதிபர்களாயிருந்த, மன்னர்களின் அரண்மனைகளிலே, இந்த மூன்றும் தஞ்சம் புகுந்திருந்தன. அரண்மனையிலே, ஆட்சி அதிகாரம் பெற்றவன் உலவுவான்! பண்பலம் பெற்றோன், 'பாத பூசை' செய்வான்! மதகுரு, உலாசமாவலம் வருவான்!

இந்த மூன்றும், மணிமுடி தரித்தோருக்கு, ஜிலாபம் உண்டு. எனவே, அவர்களும் ஒத்து ஊதினார்கள் — மக்களைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. இதனால், மக்களின் வாழ்வில் வேதனை வளர்ந்தது! வேதனை அதிகமாகியபோது, மணி

முடியின் பக்கம், மக்கள், கவனம் செலுத்தினர். வீராவேசம் ஏற்பட்டபோது, 'மணிமுடியால் நாம் வதைகிறோம்!' என்று செங்கோலேந்தியவன் மீது, சேறினர் — பாய்ந்தனர். இதன் விளைவாக, உலகச் சரிதத்தில், அப்போதைக்கப்போது பற்பல மன்னாதி மன்னர்கள் முடியிழந்ததையும் தூக்குமேடையில் நிறுத்தப் பட்டிருப்பதையும் காணுகிறோம், நாம்!

வாழ்வில் சுகமில்லை என்றதும் சிம்மாசனம் நோக்கி, மக்கள் சிந்தை செல்லும் — இது, முன்பு.

ஆனால் இப்போது, சிம்மாசனம் நோக்கிச் சிந்தைகளைச் செலுத்த முடியாது.

காரணம், இப்போது, சிம்மாசனங்கள் அல்ல, நாட்டை ஆள்வது! ஜனநாயகம். பேசிடும் அரசியல் வாதிதன்!! மக்களின் தூதர்கள்!!!

இந்த அரசியல்வாதிகளை அகற்றுவதென்பது, மன்னனை விரட்டி போட்டியைப் போன்று இலகு வான காரியமல்ல. அவன் மன்னன்! இவர்களோ மக்களின் தலைவர்கள்!!

'வார்த்தைகள்' மட்டும் மாறின வேயன்றி, மன்னர்கள் காலத்தில் எவ்விதம் மனிதன் 'மூன்று பிடி'களுக்குள் அகப்பட்டு வாடினானோ அவைகள் இன்றும் இருக்கின்றன. பணம் படைத்தவன்பிடி! மதவாதியின் கழுதுப்பிடி! அரசியல் லாப வேட்டைக்காரர்களின் சாசப்பிடி!

இந்தக் கேட்டினை, அன்றுமுதல் எடுத்துக்கூறிவருவது, நமது அறிவியக்கமாகும். மன்னர்களாட்சியில் தமக்குப் பாதுகாப்புத் தேடிக்கொண்ட 'வல்லுறுகள்' 'மக்களாட்சியிலும்' தமக்குப் பாதுகாப்புத் தேடிக்கொள்ளத் தவறவில்லை.

மதகுந்திரம்! தனிமனிதன் சுதந்திரம்!! — இந்த இரண்டு வார்த்தைகளுக்கும் மதிப்பு கொடுத்து, மக்களாட்சியில், 'அவர்கள்' உலவ உரிமை கொண்டாடுகின்றனர் தனி மனிதன், தனக்குப் பிடித்தமான ஒரு மதத்தைத் தழுவிக்கொண்டு, உளளத்திலோ அல்லது வீட்டுக்குள்ளோ இருப்பதைக் குறித்து, எவருக்கும் கொல்லையிலலை. எட்டிக் காபைத் தின்றுவிட்டு சுட்டிலில் கிடந்து காலையுதைத்துக்கொள்வது சொந்தவிஷயம்! ஆனால், எட்டிக்காயைத் காணும் தின்றுக் கொண்டு, வீதியில் நின்று கூத்தாடி பிறருக்குத் தொல்லை தருவது, சாதாரண விஷயமல்ல!! "மதம் — ஒருவருடைய தனி பழக்க வழக்க முறை" என்பது வேறு. "இவர் இந்த மதம் ஆகவே இப்படி இப்படித்தான் வாழவேண்டும். இவர்தான் புரோகிதம் வைக்கவேண்டும்" என்று வலியுறுத்துவது வேறு. வீட்டுக்குள், 'சிவா! விஷணு!!' என்று செப்பிக்கொண்டிருக்கும் ஒருவனும், எவருக்கும் நஷ்டமில்லை. அசேபோலத் தன் கொல்லையில் தானே தோட்டம் வைத்து நீர் பாய்ச்சி, உழைத்துப் பழம் கண்டதும் பறித்துத் தின்பவனைப்பற்றியும் பிறருக்குக் கஷ்டமில்லை. தன் 'மதத்தை'ப் பிறருக்குச் சுமத்தி அதன்படி நடக்கவேண்டுமென வலியுறுத்துவது; தனதே ட்டத்தில், பிறர் வேலை செய்யவேண்டும் — பழம் பழத்தனம் தான் பறித்து உண்ணவேண்டும் என்ற மனோபாவம் நீடிப்பதும், தனிப்பட்டோரின் சொந்த விஷயமல்ல; அவை ஓர் சமுதாயத்தைப் பாதிக்கக்கூடியவைகளாகும்.

இதனால்தான், சமுதாயத்தைப் பாதித்து சாக்கடையாக்கும், மதவாதம், பணத்திமிர் இரண்டினையும் எதிர்க்கும் கடுமையான வேலையில் அறிவியக்கம் ஈடுபட்டு வருகிறது. 'அம்பலத்தாசை' போற்றி! அருமருந்தே போற்றி!!" என்று கூட்டத்தோடு கோவிந்தா போடுவதும், அதனால்தான் 'லாபத்தை' அடை

வதும், சுலபமான காரியமாகும் அதைபோல, முதலாளிகளின் மோகனப்புன்னகைக்குத் தலைவணங்கி, காலத்தைக் கழிக்கவும் இயலும்! — ஆனால், அந்த வாழ்வை விலக்கி, தேள் கொட்டினாலும் திகைக்காமல் நடக்கும் சீர்திருத்தப் பாதையில் நாம் நடந்து செல்லும் காரணம், சமுதாயக் கேடுகளைப் போக்கி, மனித சமுதாயம் மாண்போடு வாழ வேண்டுமெனும் ஆசைதான்.

மனித உரிமைகளைப் பறிக்கும், பணம்-மதம்-அரசு — ஆதிக்கங்களை எதிர்த்துப் பல நாடுகளிலும், பற்பல வழிகளில், பலர் முயன்றிருக்கின்றனர். முதலாளி ஆதிக்கங்களும், தமக்கு ஆபத்து வருவது போலத் தோன்றினால், அரசாதிக்கத்திடம், ஓடும்! அரசுபீடமும், தம்மை அண்டுவந்த 'ஆடுகள்' போல் ஆணைத்துக்கொள்ளும்!! இந்த வழக்கம் அரசர்கள் காலத்திலிருந்தால், அரசனை நோக்கிக் கொடுத்தெழுந்த மக்கள், சீரமுடியும். ஆனால், ஜனநாயகம் பேசிடும் மக்களின் தூதர்களின் காலத்தில் என்ன செய்வது?

இன்றைய உலகில், இந்த ஆதிபத்யங்களுக்கு, 'ஜனநாயகம்' என்கிற அழகான உரை கிடைத்திருக்கிறது.

இந்த 'உரைக்குள்' ஆதிக்கபுரியினர் புகுந்துகொள்வதால், தத்தமது சுயநல லாப வேட்டைகளை வளர்த்துக்கொள்ள முடிகிறது, அகில உலக நாடுகளில் ரஷ்யா போன்ற சில நாடுகளைத் தவிர்த்து. ஏனையவை இந்த 'ஜனநாயகம்' எனும் சொல்லைத் தத்தமது பண்பு பத்யத்துக்கான பாதுகாப்புக் கோட்டையாகவே கருதி வருகின்றனர். இங்கிலாந்து-ஜனநாயக யுகத்தின் ஒளிவிளக்கு என்று போற்றப்படுகிறது! ஆனால், அங்கும் ஏழை-பணக்காரன் பேதம் உண்டு. அமெரிக்கா, ஜனநாயகத்தைத் தழைக்கச் செய்யும் விதம் குறித்து விளக்கங்கள் ஏராளம் பெறுகிறோம் — ட்ரூமன் போனார், ஐசன்ஹோவர் வந்தார் என்றெல்லாம். ஆனால், ஐசன்வந்ததும் பழைய பாதையில்தான் செல்லுகிறார்! தவிக்கும் ஏழையின் கண்ணீரைவிட, முதலாளித்துவப் பாதையிலேயே நடக்கிறார். இவ்விதம் ஜனநாயகம் குறித்து முககொட்டும் உலக நாடுகளில் எல்லாம் — அது ஓர் வரணப்பூச்சி என்ற அளவிலேயே மதிக்கப்படுகிறது. ஒட்டு-தோர்தல் — வெற்றி — அரசு அமைப்பு என்னும் இவ்வித முறைகள் யாவும் உண்டு. ஆனால், மனிதனோ, தனக்கு வேண்டிய உரிமைகளையும் சுகங்களையும் பெற முடிவதில்லை.

காரணம் 'மக்களின் தலைவர்கள்' என்ற போர்வையில் அரசாதிக்காரம் மாறியிருப்பதுதான். இந்த மாற்றத்தை ஒழித்து, மனிதன் மனிதனாக வாழ வழி வகுக்கும் பற்பல

முயற்சிகளை, அந்தந்த நாட்டினர் செய்து வருகிறார்கள்.

அவர்களுக்கு முக்கியமான பணி, பண்புபத்தியத்தையும் அதை வளர்க்கும் அரசாதிக்காரத்தையும் ஒழிப்பது!

ஆனால் நமக்கோ, அந்த இரு ஆதிக்கங்களோடு, மற்றோர் ஆதிக்கத்தையும் எதிர்த்துப் போராடுவதாகும்! அதுதான், மதஆதிக்கம்!

மேலைய நாடுகளில் உள்ள மதங்களுக்கும், அது வளர்க்கும் மூட நம்பிக்கைக்கும் — நமது மதத்துக்கும் அது வகுத்திருக்கும் கேடுகளுக்குமிடையே தாரசதம்யம் உண்டு.

அங்கே கிருஸ்துவ மதம்! அல்லது இஸ்லாம்!!

இங்கோ, இந்து மதம்! மூப்பத்த முக்கோடி தேவர்கள்!!

ஒற்றைமையாரிடத்தில் வேற்றுமை மற்றோரிடத்தில்!!

இதனாற்றான், அறிவியக்கத்தாகிய நாம், சமுதாய சீர்திருத்தப் பணியில் மிகமிக அக்கரை கொண்டவர்களாகியிருக்கிறோம். சமுதாயத்தின் மேடுபள்ளங்களையும், அவ்வளர்ந்தவகையையும், அதனாலிளையும் தீமைகளையும் விளக்கி, பணிபுரிந்து வருகிறோம். இந்தப் பணியோடு, சமுதாய மேடுபள்ளங்களை வளர்க்கும் வகையில் ஒத்துழைக்கும் அரசு அமைப்பையும் எதிர்த்துப் போராடி வருகிறோம்.

இந்த அரும்பணியை 'பறான்' என்று தூற்றியோர், இன்று அஞ்சு மளவுக்கு முற்போக்குக் கொள்கைகள் வளர்ந்திருக்கின்றன.

இந்த வளர்ச்சியைப் பற்றி என்னும் நோத்தில், எதிரியின் விழ்ச்சியும் தென்படாமலில்லை.

ரஷ்யாவில் ஜார் மன்னன் ஒழிந்தான்! மக்கள், புது அரசு அமைத்தனர்!!

இங்கேயிருப்பது மன்னர்களின் மக்களின் தூதர்கள் — ஜனநாயகப் பேசிகள்!!

ஜனநாயகம் பேசுபவரே, நமையச் சுரண்டும் ஆதிக்கங்களை எதிர்த்துப் போராடி வருகிறோம். மத ஆதிக்கம் — பணாதிக்கம் — அரசாதிக்கம். முற்போக்குக் கொள்கைகளின் வளர்ச்சிடைக் கண்ட மத ஆதிக்கமும், பணாதிக்கமும்; இம்மதத்தமது பாதைகளை மாற்றிக் கொள்ளத் துடிக்கின்றன! நேர்மையான மறைவில், அந்த ஆதிக்கங்களோடு கூடிக்குலவிய, அரசு ஆதிக்கம், இன்று பகிரங்கமாகப் பாணி பாடுகிறது! மக்களிடையிலிருக்கும் மூடநம்பிக்கை இருளும் அடிமை மனப்பான்மையும் ஒழிவது, தனக்கு ஆபத்தென்று அரசு கட்டிலேறிய பேவி ஜனநாயகவாதிகள் உணர்ந்து கொண்டார்கள்!!

(5-ம் பக்கம் பார்க்க)

சேலம்-கோவை

★ நாடக மூலம் ★

நா. 4756

[புயல் நிவாரண நிதிக்கு]

மூன் கணக்குப்படி	நா. 14146-14-11
தோழர் ஆர். டி. அரசுமூலம்	625-0-0
சென்னை 'விவேகன்' நாடகத்தின் நன்கொடை	51-12-0
சேலம் கோவை நாடகமூலம்	4756-0-0
ஆக மொத்தம்	19579-10-11

நெருப்பே! உன் மகிமை மிகப்பெரிது!

[அடிகள்]

‘நெருப்பினுள்ளே புகுந்த நந்தனார் அந்த உடம்பை ஒழித்துப், புண்ணிய மபமாகிய பாரப்பன் வடிவம் கொண்டு புண்ணிலோடு சை—முடிபோடும் எழுந்தார்’

நந்தனார் என்று புலியன் ஒருவன். ஆரூர் வன்னம் ஊரில் திறந்திருந்தான் என்றும்; அவன் அவ்விடத்தில் ஒரு ஐயருடைய வயலுக்குப் பண்ணையாளாய் அமர்ந்த வேலை பார்த்து வந்தான் என்றும்; அவன் கடவுளிடத்து அன்புடையவனாக இருந்ததால், பல கோயில்களுக்கு சென்று ஆங்காங்குள்ள கடவுள்களைக் கண்டு வணங்கிவிட்டுமென்ற விருப்பம் மிகுதியுடையவனாக இருந்தான் என்றும், அங்கனம் செய்வதற்கு ஐயரின் பண்ணை வேலை தடையாய் இருந்ததால், ‘நானேக்குப் போவேன்’ ‘நானேக்குப் போவேன்’ என்று சொல்லிக்கொண்டு இருந்ததைக் கண்ட அவ்ஐயார் அவனைத் “திருநாளைப்போவார்” என அழைத்தனர் என்றும்; வரவர நந்தனாருக்குக் கடவுளிடத்தில் அன்பு பெருகிக்கொண்டு வந்ததால், எப்படியாவது சிதம்பரஞ் சென்று கடவுளைக் காணவேண்டுமென்று முடிவு செய்தவராய் ஐயரிடம் முறையிட்டிக்கொண்டார் என்றும்; அதற்கு அந்த ஐயர், ‘நமது பண்ணை வேலைகள் எல்லாவற்றையும் முடித்துத் தந்துவிட்டுப் போ’ என்று சொன்னதாகவுடனும்; அது கேட்ட திருநாளைப்போவார் பெரிதும் வருந்தி, ‘எப்போ நார்ப்பெருவது! எப்போ நார்ப்பெருவது! எப்போ அது விளைந்து அறுவடையாவது! எந்தக் காலம் நான் தில்லைக்குப் போய்க் கடவுளைக்காண்பது!’ என்றெல்லாம் எண்ணியவராய்க் கடவுளை இடைவிடாது நினைந்துகொண்டு இருந்தார் என்றும்; அது கண்ட அருட்பெருங்கடவுள் ஐயரின் வயல்கள் எல்லாம் என்றமில்லாத விளைச்சலோடு அறுவடைக்குரியதாக ஆகும்படி ஒரு விநாடியிற் செய்தார் என்றும்; அவ்வியத்தகு செயலைக் கண்ட ஐயர் திருநாளைப்போவாரை வணங்கி விடை கொடுத்தார் என்றும்; அங்கனம் விடைபெற்றுச் சிதம்பரத்தை அடைந்த நந்தனார் தம்முடைய இழிபிறப்புக் கோயிலுட் செல்லத் தடை செய்கிறதே என்று வருந்தியதாகவும்; நடாசர் அவருக்குக் கணவிலை தோன்றி, ‘நீ இந்த இழிபிறப்பு நீங்கும்படி நெருப்பிலே மூழ்கி எழுந்த, பார்ப்பனர்களுக்கும் நம்முடைய கோயிலுக்கு வருவாய்’ என்று அருளிச்செய்து தில்லைவாழ் பார்ப்பனர் கணவிலுந்தோன்றித் திருநாளைப்போவார் பொருட்டு நெருப்பு வளர்க்கும்படி கட்டளையிட்டார் என்றும்; அங்கனம் வளர்க்கப்பட்ட நெருப்பில் நந்தனார் மூழ்கிப் பார்ப்பன் வடிவில் தோன்றி வெளிப்பட்டிக் கோயிலுட் சென்று, கடவுளைக் காண்பதாகிய பெரும்பேற்றை அடைந்து, கடவுளுடன் இரண்டறக் கலந்து விட்டார் என்றும் கூறப்படும் ஒரு கதை நம் நாட்டில் உண்டல்லவா! அதன் முழு உண்மை என்ன?

நந்தனாருடைய அன்புக்கு அடிமையான கடவுள், ஐயருடைய வயல்கள் எல்லாம் ஒரு விநாடியில் விளைந்து அறுவடைக்குரியதாகும்படி செய்தார் என்று கூறப்படுவதை முதலில் ஆராய்வோம். இது உலக இயற்கை நிகழ்ச்சிக்கும் பகுத்தறிவுக்கும் பொருந்தாத ஒரு பெரும் புறநாகவே இருக்கிறது. எப்படியென்றால், உலகிற் காணப்படும் நிகழ்ச்சிகளில், கடவுளின் திருவருளால் நிகழ்வது ஒருவகையெனவும், மக்களின் முயற்சியால்

உண்டாவது இன்னொரு வகை எனவும் பிரித்துக் காண்பித்து, மக்களிடையே கடவுள் நம்பிக்கையை உண்டாக்கி அதனால் தங்கள் பிழைப்புக்கு வழிதேடிக்கொள்வது மத நூலார்களாகையாகும். எடுத்துக் காட்டாக, நெல் விளைவதற்கு வேண்டிய மழை இல்லாமல் இருந்து திடீரென மழை பெய்து நெல் விளைந்தால், அதனைக் கடவுள் திருவருள் என்றும், கிணற்றிலிருந்தோ ஆற்றிலிருந்தோ நீர் பாய்ச்சப் பெற்று நெல் விளைந்தால் அதனை மக்களின் முயற்சி என்றும் கூறுவது வழக்கம். ஆனால், மக்களின் முயற்சியும் இயற்கை அமைப்புமே எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் என்பது அறிவு நூலார் கொள்கையாகும். ‘முயற்சி திருவினையாக்கும்’ என்ற முதுமொழியும் அறிவு நூலார் கொள்கையையே வலியுறுத்துகின்றது. உயிர்களின் பிறப்பு முறையைப்பற்றிக் கூறும்போது கூட, ‘அறுகு துணி பனி அனைய சிறிய துணி பெருகினு’லன்றி உயிர்கள் உண்டாகாதென்பதே தமிழர்க்கு உண்மையாகும். ஆனால், நந்தனார்கதையில் வெறும் நிலத்தில் நெல் தானாகவே முளைத்து வளர்ந்து விளைந்ததென்றும், அங்கனம் விளைந்ததும், நந்தனார் கடவுளிடத்து வைத்துள்ள அன்பினாலே என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், நந்தனார், கதையைப் படக்காட்சியில் (சினிமாவில்) அமைத்துக் காண்பிப்பவர்கூட, ஒரு விநாடியில் நெல் முளைத்துப் பயிராகி விளையும் காட்சியை அப்படியே காண்பிக்கிறார்கள். இதுவும் அந்தக் கடவுளின் திருவருளால்தான் நிகழ்கின்றதென நாம் நம்புவதா? அல்லது மேல் நாட்டவரின் அறிவும் முயற்சியும் பயன்படுத்தப்பட்டு, அவர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பொறி (இயந்திரம்)களின் உதவியால் இத்தகைய வியத்தகு காட்சிகள் நிகழ்கின்றன என்று முடிவு செய்வதா?

இனிப், படக்காட்சிகளை அமைப்பவர்கள், வயல்களில் நார்ப்பெரும் இடங்களுக்குச் சென்று, அக்காட்சியை ஒரு தனிப்படமாகவும், நெல் விளைந்து அறுவடைக்குரியதாய் இருக்கும் காட்சியை ஒரு தனிப் படமாகவும் பிடித்து, அவற்றையெல்லாம் வரிசையின்படி ஒன்றாக இணைத்து, அவர்கள் கண்டுபிடித்துள்ள வியத்தகு பொறிகளின் உதவியால் அக்காட்சிகள், ஒரே இடத்தில் ஒரே விநாடியில் நிகழ்கின்றன என்று பார்ப்பவர்கள் எண்ணிப் புதுமைப்படக் கூடியதாகக் காண்பிக்கிறார்கள். எனவே, நந்தனாருடைய அன்புக்குக் கட்டுப்பட்ட கடவுள், தம்முடைய திருவருள் ஆற்றல்கொண்டு ஒரு விநாடியில் நெல்விளையும்படி செய்தார் என்று சொல்லப்படுவது எத்தனை உண்மை என்பதைப் பகுத்தறிவுடைய தமிழ்மக்கள் தங்கள் ஆராய்ச்சிக் கண்டுகொண்டு பார்த்து முடிவு செய்வார்களாக.

இனி, நந்தனார் நெருப்பிற்குளிருந்துக் கடவுளுடன் இரண்டறக்கலந்ததாகச் சொல்லப்படும் பகுதியையும் ஒரு சிறிது ஆராய்வோம். அதாவது, நந்தனார்க் கோயிலுட் சேர்த்து அவரைத் தம்முடைய திருவடியில் வைத்துக்கொள்வதற்காகக் கடவுள் தில்லைவாழ் பார்ப்பனரைக்கொண்டு நெருப்பை வளர்ப்பித்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதுவும், ஒரு பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்தாத நிகழ்ச்சி என்பது ஒருபுறமிருக்க, மதநூலார் கூறும் கடவுள் இலக்கணத்திற்கும் எவ்வளவு வேராமாறுபாடாய் இருக்கிறது. எப்

படியென்றால், சிற்றறிவுடைய மக்களைப் போலப், போறியும் போற்றும் வாய்ந்த கடவுள், தாம் ஒன்றைச் செய்துகொள்ளும் பொருட்டு, அதற்குக் கருவியாக வேறபல உதவிப் பொருள்களையும் ஆட்சேரியும் வேண்டுபவர் அல்லர். அங்கனம் வேண்டுபவராய் இருந்தால் அவரை எல்லாம்வல்லகடவுள் என்ற நிலையில் வைத்து அழைப்பது யாங்ஙனம் பொருந்தும்? கடவுள், தாம் நினைத்த உடனேயே எல்லாப் பொருள்களையும், எல்லா உயிர்களையும், எவ்வித துணையும்வேண்டாது, அந்தந்த வடிவிலும் குணத்திலும் படைக்கவல்ல ஆற்றல் உள்ளவர். அதற்காக அவர் எவ்வித உதவிகளையும் வேண்டார் என்பனபோன்ற கடவுள் இலக்கணங்கள் மதநூலாரால் வரையறுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. எனவே, நந்தனாருத்தாய்மை செய்யும் பொருட்டுப் பார்ப்பனர்களைக்கொண்டு நெருப்பை வளர்பித்து, அதில் அவரை மூழ்கச்செய்தார் கடவுள், என்பது மதநூலார் கொள்கையின்படியும் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாத ஒரு பொருந்தா உரையாம். ஏனெனில், நந்தனாருடைய அன்புக்கு மகிழ்ந்த கடவுள், அவரால் பயிற் தொழில் செய்யப்பட்டுவந்த ஒருபார்ப்பனருடைய வயல்களெல்லாம் ஒரு விநாடியிலே முளைத்துப் பயிராகி—வளர்ந்து—விளைந்து—அறுவடைக்கு உரியதாமாறு தோன்றும்படி எவருடைய உதவியின்றித் தாமே செய்ததாகக் கூறுவதை ஒப்புக்கொள்ளுஞ் சைவ அன்பர்கள், அக்கடவுள், நந்தனாருடைய அவர் வடிவின் வேறுக்கிக், காண்பவர்கள் எல்லாம் வியக்கத்தக்க ஒரு அழகிய அருள் வடிவத்துடன் தோன்றும்படி தாமே செய்து, அவரைத் தமது கோயிலுட் சேர்த்துக்கொள்ளலாகாதா என்பதையும், அங்கனம் செய்தால் அது கடவுள் இலக்கணத்திற்கு மாறும் முடிபுமா என்பதையும் எண்ணிப் பார்த்தல் வேண்டுமன்றோ!

அன்றியும், நெருப்பை வளர்த்து நந்தனாரு அதில் மூழ்கச் செய்து கோயிலுட் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று தில்லைப்பார்ப்பனர்க்கு வில் தோன்றிச் சொன்ன கடவுள் ‘நானே நந்தன் வருவான், அவனைக் கோயிலுட் செல்லவிடுங்கள்’ என்று சொன்னால், அதனை அப்பார்ப்பனர் ஒப்புக்கொள்ளாமாட்டார்களா? அல்லது நந்தனாருப்போலவே ‘பறையன்’ என்று கருதப்பட்ட பெத்தான் சாம்பான் என்பாளுக்குத் தீக்கைப் பேறளித்த முத்திகொடுக்கும்படி கொற்றவன்குடி உமாபதிசுவாமிசாரி என்பவருக்கு,

“அடியார்க்கெனியன்
சிற்றம்பலவன் கொற்றக்
குடியார்க்கெழுதிய
கைச்சீட்டுப்—படியின்மிசை
பெத்தான் சாம்பானுக்குப்
பேதமறத் தீக்கை செய்து
முத்தி கொடுக்க முறை”

என்ற ஒரு வெண்பாவைக் கடவுள் ஒரு சீட்டில் எழுதியனுப்பியதாகவும், அச்சீட்டைப் பெற்றது கொண்ட உமாபதிசுவம் உடனே பெத்தான் சாம்பானுக்குக் களங்கமற்ற தாய்மை (தீக்கை)ப் பேறளித்தது, அவரைப் பிறவாப் பெருவாழ்விற் சேர்த்ததாகவும் புராணங்களிற் காணப்படுகின்றதே! இங்ஙனம் பெத்தான் சாம்பானைப் போலவே பிறப்பினும் அன்பினும் வேறுபடாத நந்தனாருக்கும், ஓர் ஆசரியனைக்கொண்டு தாய்மை செய்துவிட்டால், அது கடவுள் இலக்கணத்திற்கு மாறும் முடியுமா? அருட்கண்டுகொண்டு நோக்கு

அண்ணலாஞ் சிவனுக்கு, ஒருகுலத்தவரான பெத்தான் சாம்பான் உயர்ந்தவனாகவும், நந்தனார் இழிந்தவனாகவும் புலப்பட்டதா ஏனோ? ஆராய்ச்சிக் கண்டுகொண்டு நோக்கிவிழ்பார்க்கு இவை சரிபெனத் தோன்றும்போதும்!

இனி, நந்தனாரு நெருப்பிலிருந்து தாய்மை செய்ததாகச் சொல்லப்படுவது எத்தனைப் பெரும் புறநாய் இருக்கிறது பாருங்கள். நெருப்பை அறிந்த தொட்டாலும் அறிபாமல் தொட்டாலும், அதசீட்டுப் புண்படுத்துமென்றிப், புனிதப் படுத்தாத. நெருப்புக்குச் சுடுதொழிலும், நீருக்குக் குளிர்த்த பதஞ் செய்யுங்குணமும், காற்றக்கு அசையும் இடம்பும் இயற்கை பாகவே உள்ளனவென்பது மறக்க முடியாத உண்மையாகக் காரணக் கிடக்கும்போது, நெருப்பில் தன் எப்படி நந்தனார் தப்பிப் பிழைத்தார் என்பது சிறிதும் பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்தா உரையாம். அன்றியும், பொன் வெள்ளி முதலான உலோகங்களை நெருப்பிற் புடம் போட்டு மாற்ற உயரச் செய்தல் போலச், சதை எதுபு நாய்பு களோடு கூடிய மக்கள் உடம்பையும் நெருப்பிலிட்டு மாற்ற உயர்ந்தவர்களாக, அதாவது பறைபனைப் பார்ப்பானாகச்செய்தார்கள் என்பது சிறு பிள்ளைகளும் என்னி நகையாடக்கூடிய ஒரு வேடிக்கையாகவே இருக்கிறது.

எனவே, நந்தனார் நெருப்பில் மூழ்கித் தாய்மை செய்யப்பட்டார் என்பதன் உண்மை யாதெனில், நந்தனார், தீண்டப்பட்டாதவர் என்று சொல்லப்படும் பறைபர் குலத்திற் பிறந்திருந்த போதிலும், அவருக்கு ஓரளவு தன் மதிப்பும் பகுத்தறிவும் இருந்ததால், அவர் கோயிலுக்குள் தழைப் முயன்றார். அதோடு கல்லிதுஞ் செய்திதும் கடவுள் இருக்கிறார் என்று ஆரீயர்கள் தங்கள் வேதங்களில் எழுதிவைத்திருப்பதையும் அவர் மெய்பென நம்பி இருந்தார். எனவே அந்த நம்பிக்கையானது அவரைக் கோயிலுக்குள் தழைப்பாறு துண்டிற்று. அது கண்ட தில்லை வாழ்ந்தனர்கள், நந்தனாருநோக்கி, ‘நந்தனாரு, உம்முடைய உள்ளக் கருத்தைக் கடவுள் சொல்ல நாம் அறிந்தோம். நான்கு உம்முடைய எண்ணம் நிறைவேறும். உம்பொருட்டு நெருப்பு வளர்க்கும்படி கடவுள் கட்டளையிட்டுள்ளார். நான்கு நீர் இக்கோயிலின் தெற்குக் கோபுரத்திற்கு வாரும்’ என்ற சொன்னார்கள். அதன்படியே மதநாட்காணில் தெற்குக் கோபுரத்தின் முன் ஒரு பெருங்குழி வெட்டி, அதிற் கட்டைகளை நிறைப்ப போட்டு நெருப்பை உண்டாக்கி, நந்தனாரு அந்நெருப்பின் முன்னுக் இருக்கும்படி செய்து, நந்தனாருயும் நெருப்புக்குழியையும் குழி இருந்த கொண்டு மந்திரங்கள் சொல்லி பாகஞ் செய்வது போற் பாசாங்கு செய்து, நந்தனாரு அந் நெருப்புக்குழியில் விழும்படி செய்த விட்டார்கள். என்பதன்றி வேறு எவ்விதம் இருக்க முடியும்! நெருப்பே! உன் மகிமை மிகப் பெரிது!!

இனித்தனமாய்ச், சிதம்பரம் போன நந்தனார் திரும்பி வராததைக் கண்ட ஆதனார் புலியர்கள் சிதம்பரஞ் சென்று, நந்தனார் எங்கே என்று கேட்டதற்கு, அக்கோயிற் பார்ப்பனர்கள், நந்தனார்

காஞ்சிசுரேஸ்

அழகரி அறிவு மன்ற 2-ம் ஆண்டு விறா

காள்:- 8-2-53 ரூபிய

இடம்:- கரிக்கின்லம்நீதவன் வீரி

தலைவர்:- கே. செல்வராசன்.

சொற்பொழியாளர்கள்:-

டி. கே. சீவினாசன், என். வி. நடராசன்

நடராசப் பெருமானுடன் இரண்டறக் கலந்து விட்டார் என்று பெரியபுராணத்தில் இப்போது காணப்படும் கதைகள் சொல்லி அவர்களை அனுப்பிவிட்டார்கள். இனிப் பார்ப்பாலும் பிறந்தால் தான் கடவுளுடைய திருவடியை அடைய முடியுமென்பது சைவம் வைணவம் முதலான இந்துமத நூல்களின் முடிபாகும். இவ்வண்மை,

“நெருப்பினுள்ளே புகுந்த நந்தனார் அந்த உடம்பை ஒழித்துப், புண்ணிய மயமாகிய பார்ப்பன வடிவங்கொண்டு பூணூலோடு சூடை முடியோடும் எழுந்தார்”

என்று பெரியபுராணத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருப்பதால் நன்கு விளையும்கின்றது. இதனால், பார்ப்பனரல்லாதார் எப்படிப்பட்டவர்களாய் இருந்தபோதிலும் அவர்களுக்குக் கடவுட்பேறு கிடையாதென்பது நன்கு உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. அன்றியும், ‘பார்ப்பன வடிவம்’ என்று மட்டுஞ் சொல்லாமல் ‘புண்ணியமான பார்ப்பன வடிவம்’ என்று சொல்லியிருப்பது கொண்டு, பார்ப்பன வடிவந்தான் புண்ணிய மயம் என்பதும், பார்ப்பனரல்லாதார் வடிவங்கள் எல்லாம் பாவமயம் என்பதும், ஆகவே புண்ணியமற்ற, பாசிகளான சூத்திரர் என்று அழைக்கப்பட்டுத் தமிழ் மக்களுக்கும் ஏனைப் பார்ப்பனரல்லாதார்க்கும் இந்த மதக் கடவுளின் திருவருளோ அன்றித் திருவடிப்பேறே கிடையாதென்பதும் தெற்றெனத் தெரியக் கிடக்கிறதன்றோ! இந்த நிலையில், புராணங்களிலும் வேதாகமங்களிலும் பேசப்படும் சிவன்—திருமால் முதலான கடவுள்கள்தான் கடவுளாக எண்ணி வழிபடுவதும், அந்தரகாதத் தாங்கள் பாடுபட்டுத் தேடிய பொருள்களைச் செலவு செய்வதும் எத்துணை அறிபாமை என்பதை இனிமேலாவது நம் தமிழ்மக்கள் எண்ணிப் பார்த்து, இக்கொடிய இழிவினின்றும் தம்மை விடுவித்துக்கொள்ள முயல்வார்களாக.

இனி, நாம் மேலே கூறிபடி, நந்தனார் நெருப்பினுட்புப் பொசுத்தப் பட்டார் என்ற உண்மையினை இன்னும் ஒரு வரிய உரையும்கொண்டு விளக்கக் காட்டுவாம். அதாவது, நந்தனார் நெருப்பினுட்பு குந்து பார்ப்பனவடிவத்தோடும் வெளியே வந்தபின், தில்லைவாழ் பார்ப்பனர் களும் மற்றைச் சிவனடியார்களும் கோபுரத்தை அணுகி, அத்தனை வணங்கி, உள்ளேபோய்க் கனக சபையை அடைந்தார்கள் என்றும், பின்னர் அங்கு நின்ற அனைவரும் நந்தனரைக் காணாமையால் ‘ஆச்சரியம் கொண்டார்கள்’ என்றும் பெரியபுராணத்திற் காணப்படுகின்றது. அங்கு வந்திருந்தவர்கள் நந்தனரை அங்கே காணாமல் ஆச்சரியப்பட்டதன் காரணம் என்ன? நந்தனார் கனகசபையை அடைந்தவுடன்,

அறிவிப்பு

கோவை மாவட்ட கிளைக் கழக செயலாளர்களுக்கு, ஏற்கெனவே விடுத்த சுற்றறிக்கை படி கிளைக் கழகச் செயலாளர்கள், பிப்ரவரி 10-தேதிக்குள் தொண்டர் படைக்கு கழகத்தொழர்களை, அவர்கள் சொந்தபொறுப்பு உடையுடன் அத்தாட்சியுடன் அனுப்பிவைக்குமாறு கோரப்படுகிறார்கள்.

கிளைக்கழகக் கொடிகள் ஊர் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட கழகக் கொடிகளை, பிப்ரவரி 10-தேதிக்குள் மார்ட்டு அலுவலகத்துக்கு அனுப்பிவைக்குமாறு வேண்டப்படுகிறார்கள்.

செயலாளர், திராவிட முன்னேற்றக் கழக இண்டாவது (அரசியல்) மாநாடு காட்டீர் தெரு. மேட்டுப்பாளையம், கோயமுத்தூர்.

சடவுள் அவரை, ‘இன்ன விதமாகத் தம்முடைய திருவடியிற் சேர்த்துக் கொண்டார், அவ்வியத்தகு செயலைக் கண்டு எல்லாரும் ஆச்சரியம் கொண்டார்கள்’ என்று சொல்லப் படாமல், வறிதே நந்தனரைக் காணாமையால் அங்கு நின்றவர்கள் எல்லோரும் ஆச்சரியம் கொண்டார்கள் என்று சொல்லப்படுவதால், முன்னரே நந்தனார் நெருப்புள் தள் எப்பட்டு வெந்து நீருளராதலால், அவர் அங்கு வரவில்லை என்பதும், நந்தனார் கடவுளோடு இரண்டறக் கலக்கும் புதுமைக் காட்சியைக் கண்டு கவிக்கவந்த மக்கள், நந்தனரை அக்கூட்டத்தில் தேடிப் பார்த்தும் காணப்படாமையினாலேயே ஆச்சரியம் கொண்டார்கள் என்பதும் எவ்வித ஐயுறவுக்கும்

வரலாற்றில் இருவர்

[கே. என். சி.]

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியும், சென்ற நூற்றாண்டின் துவக்கமும் அவன் பெயர் கேட்டு நடுங்கியது. விரமம் விவேகமும் நிறைந்த பிரஞ்சப் படைகளின் தளபதி. போர்முரசின் முழக்கத்தை இன்னிசையாக்கிக்கொண்ட இரும்பு நெஞ்சினன். அவன் காலத்தில், பிரஞ்ச நாடு, பெரும் புரட்சிக்குப் பின்னர் கண்ட, மக்களாட்சியில் திளைத்திருந்தது. அமைப்பால் உயர்ந்ததாகத் தோன்றியதேயன்றி, “திருேத்துவார்” (Directoire) என்ற அவ்வாட்சி உண்மையில் ஊழல் நிறைந்த ஒன்றாய் மாறிவிட்டது. சட்டமியற்றும் அதிகாரம் 500 பேர்கள் கொண்ட சபையிடத்திலும், அச்சட்டத்தை விவாதித்து நிறைவேற்றும் அதிகாரம் 250 பேர்கள் கொண்ட மற்றொரு சபையிடத்திலும், அச்சட்டத்தை அமுலாக்கும் நிர்வாக அதிகாரம் 5 ‘டைரக்டர்’ களிடத்திலும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. மக்களாட்சியின் அடிப்படையான “அதிகாரப் பிரிவினை” அவ்வாட்சியில் இருந்தபோதிலும், அடிக்கடி இருசபைகளும் டைரக்டர்களுள் சேருத்த வேற்றமைவின் காரணமாக மோதிக்கொண்டதனால் ஆட்சி அவல நிலை யடைந்துவிட்டது. அதுவுமன்றி, ஆன்ட்ரியா, இத்தாலி, எகிப்து ஆகிய நாடுகளுடன் செய்த போர்களின்விளைவாக நாட்டிலே பொருளாதாரக் கஷ்டமேற்பட்டு மக்கள் அவ்வாட்சியின் மேல் வெறுப்படையவும் தொடங்கிவிட்டனர்.

மக்களுக்கு ஆட்சியின்மேல் ஏற்பட்ட வெறுப்பை ஒரு புறமும் தன்மேல் போர்வீரர்களுக்கிருந்து வந்த பற்றுதலை மறுபுறமும் பயன்படுத்திக்கொண்டான். நாம் மேற்குறித்த தளபதி — கவிழ்த்தான் ஆட்சியை, கைப்பற்றினான் அதிகார முழுவதையும். படை பலமும் மக்களின் ஆதரவும் ஒருங்கேபெற்று விட்ட அவனுக்கு எதுதான் சாத்யமில்லை? அத்தளபதியே பின்னர் பேராசனாக மாறி நீளுலகில் தன் பெயரை நிறுத்திச் சென்ற “நெப்போலியன்”

இந்த நூற்றாண்டிலும் அந்த நெப்போலியனை நினைவுறுத்தினான் ஒருவன் — தன் வீரச்செயல்சூலம். இவனும், அவனைப்போல் ஓர் தளபதியே. எகிப்து நாட்டுப் படைத் தலைமை இவனிடமிருந்து வந்த போது அந்நாட்டு அரசபீடத்தில் பருக் அமர்ந்திருந்தான். மன்னர்கள் ஒருவரின் னொருவராக மறைந்தகொண்டிருக்கும் இந்நாட்களில், தன் குதூகல வாழ்வின்காக குடிகளின் நல்வாழ்வை நாசப்படுத்திய 17-ம் நூற்றாண்டு 14-வது லூயிஸின் பிரதிபிம்பமாக காட்சியளித்தான் பருக்.

மக்களாட்சியின் மணத்தை நுகரும் இன்றைய உலகம் இத்தகைய

இடமின்றித் தெள்ளிதில் அறியக் கிடக்கின்ற தன்றோ!

அன்றியும், நந்தனார் நெருப்பினின்றும் வெளியே பார்ப்பன வடிவத்தோடு வந்ததாகச் சொல்லப்படும் பகுதியில், அவர் வரவைக் கண்டு எவரும் ஆச்சரியப்பட்டதாகப் புராணத்திற் காணப்படவில்லை. மற்று, அங்கு நின்ற பார்ப்பனர்கள் களிப்படைந்தார்கள் என்றுதான் புராணத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, களிப்புக்கும் ஆச்சரியத்துக்கும் உள்ள வேறுபாட்டையும், அவ்விரு இடங்களில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளையும், அந்நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஏற்ப அமைந்த இரு சொற்களையும், அவ்விரு சொற்களின் பொருள் துட்பங்களையும் ஆராய்ந்து பார்ப்பவர்க்கு யாம்

எந்தனை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் எகிப்தை என்னிரகையாடியது. இன்பத்தின் சிகரத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த மன்னனின் கண்களில் துன்பப்படுகுழியில் வீழ்ந்து கிடக்கும் மக்கள் எவ்விதம் தெரிவார்? மக்களை அறவே மறந்தான். விளையு! மக்களின் எதிர்ப்புணர்ச்சி எரிமலையாக மாறியது. இந்த மாற்றத்தைத்தான் எதிர் பார்த்திருந்தான் நம் தளபதியார். ஆட்சி கவிழ்ந்துவிட்டது அவனியே அதிசயிக்கும் விதமாக. இவ்வீரன் “நகிப்”

சீர்கேடைந்த அரசாங்கத்தை, சிரமம் அதிகமில்லாது கைப்பற்றித் தம் தலைமையில் புதிய ஆட்சி அமைத்துக்கொண்ட இவ்விருவரும் தளபதிகளே. தளபதிகளெனில், தம்கீழ் பணியாற்றும் படையினர் அனைவரும் தாமிடம் கட்டளையைக் கண்முடித்தனமாக நிறைவேற்றும் அளவிற்கு அவர்தம் அன்பைப் பெற்றவர்கள். நெப்போலியன் ஜனநாயக அமைப்பு கொண்ட—ஆனால் முற்கால முடியாட்சியின் ஊழல் நிறைந்த—ஒர்வித ஆட்சியைச்சாடினான். நகிப்நோடியாகவேமன்னனைச் சாய்த்தான். இவ்வேறுபாடன்றி இருவருக்கும் அக்கிரம ஆட்சி ஒழிய வேண்டுமென்ற மக்களின் ஆர்வம் உறுதுணை செய்தது. இவ்வாறுமக்களின்முழுஆதரவும், படைகளின் உக்கபலமும் சேர்ந்துகிடைத்த காரணத்தினாலேயே “இரத்தம் சிந்தா இராணுவப் புரட்சியால். அத்தகைய மாபெரும் செயல் சாத்யமாயிற்று. அப்படியில்லாது பட்டாளத்தின் துணையமட்டும் கொண்டு செய்திருந்தால், மக்களின் வெறுப்பு மலை போல் வளர்ந்து புதிய ஆட்சியும் வெகு விரைவில் புதைப்பட்டுப் போயிருக்கும். இதற்கெடுத்துக் காட்டாக சமீபத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவமொன்றைக் குறிப்பிடலாம். இரண்டாவது உலகப் போரின்முடிவில் ஒடுக்கப்பட்ட ஜப்பானிடம் யுத்தக் கடன் வசூல் செய்யும் பொறுப்பு அமெரிக்கத் தளபதி மக்ஆர்தரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. கடன் வசூல் செய்வதை நேர் முகக் கடமையாகவும், மீண்டும் அந்நாடு தலை தூக்குவதைத் தடுப்பதை மறைமுகக் கடமையாகவும்கொண்டு பணியாற்றிய மக்ஆர்தர், தனக்கேற்பட்ட புது செல்வாக்கையும் வலிவையும் ஆதரவாக்கக்கொண்டு ஆசியாவின் தென்கிழக்கை ஆட்டிப் படைத்து அங்கு ஏகபோகத்தில் தினைக்கலாம் எனத் திட்டமிட்டான். அதன் விளைவாகவே, அமெரிக்க நாட்டுப் பெருந்தலைவர், அகில உலகின் தலைநிலையை நொடிப் பொழுதில் மாற்றியிடும் சக்திபெற்றிருந்த ட்ரூமன், தன் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட, தன்உத்தரவுபெற்று ஒடிவாவேண்டிய ஒரு சாதாரண தளபத்தர் மக்ஆர்தருடன் உரையாட “வேக்” தீவிரகுப் பற்றுவார நேரிட்டது. அன்று எல்லோரது கவனத்தையும் ஈர்த்த ஆர்தர் இன்று இருக்குமிடம் தெரியாது

கூறும் உண்மை விளங்காமற் போகாது. ஒருவர் எதிர்பார்த்தது நிகழ்கண்டால் களிப்பு அதாவது மகிழ்ச்சியும், எதிர்பாராதது நிகழ்கண்டால் ஆச்சரியம் அதாவது வியப்பும் அடைவது மக்களின்வழக்கம்; இயற்கையுக்கூட. எனவே தான், நந்தனார் வெந்து சாம்பலாக வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்தபடி நிகழ்ந்ததால், அங்கு களிப்பும், நந்தனரின் புதுமைக் காட்சியைப் பார்க்கவந்த பொதுமக்களுக்கு இவர்கள் எதிர்பார்த்தபடி நந்தனார் காணப்படாமையால், இங்கு இவர் களுக்கு ஆச்சரியமும் ஏற்பட்டதாகும். இதனை மறுப்பவர் எவராயினும், அவர் உண்மையை மறைத்துப் பொய்யை நிலைநாட்ட முயல்பவரேடாவார். ✱

போய்விட்டான். காரணம், வெறும் இராணுவ பலத்தில்தான் அவன் நம்பிக்கை வைத்ததுதான்.

அப்படியுமில்லாது, படை பலமின்றி, மக்கள் சக்தி மட்டுமே திரண்டெழுந்து ஆள்வோரை வீழ்த்தி அதிகாரத்தைப் பெற்று விட முனைந்திருந்தாலும்—ஆகாத செயல் என்று கூறி விடுதல் அறிபாமையாகும்—பெரும் கிளர்ச்சிக்குப் பின்னர், பிணமலைகள் குவிந்த பின்னர், “தேசிய பாஷை”யில் கூறினால் “தயாகாக்கினி”யில் பலர் மூழ்கிய பின்னரே காரியம் கைகூடியிருக்க முடியும். அமெரிக்காவில், பிரான்ஸில், ரஷ்யாவில் முறையே 1783, 1789, 1917-ல் நிகழ்ந்த மாபெரும் மக்கட் போராட்டங்கள் இதற்கு நிரந்தர சான்று பகரும் நிலைபெற்ற விட்டன.

ஐரோப்பா கண்டத்திலே பிரான்ஸ்—அங்கு நெப்போலியன், நூற்றாண்டின் ஆண்டுகட்கு முன்பு எகிப்து ஆப்ரிக்கா கண்டத்திலே—இங்கு நகிப், இன்றும். இடமும் காலமும் இவ்விருவருக்கிடையே நெருந்தூரத்தை உண்டாக்கியிருக்கின்றன. ஆனால், இவர்களது பணி—அதைச்செய்ய இவர்கள்கையாண்ட முறை—இவைகள் இருவரையும் இணைத்துக் காட்டுகின்றன. இங்கு, பிரான்ஸிற்கும் எகிப்திற்கும் உள்ள சரித்திரத் தொடர்பு குறிப்பிட வேண்டியதொன்றாய் இருக்கிறது.

நெப்போலியன் படைத் தலைவனாயிருந்தபோது, எகிப்தில் பாலியிருந்த துருக்கிய சாம்ராஜ்யத்தைப் பிடித்து, அங்கிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்து இங்குள்ள ஆங்கிலேயர்களுடன் போர் செய்யும் திட்டமுடன் எகிப்திற்கு 1798-ல் வந்தான். “வீரர்களே! பிரமிட் (Pyramids) கோபுரஉச்சியிலிருந்து 40 நூற்றாண்டுகள் உங்களது போர்த்திறனைக்கண்டு வியக்கின்றன.” என்ற சாதாரிய வாக்கைப் பயன்படுத்தி பிரஞ்சுப் படைகளின் உணர்ச்சியைத் தூண்டி, சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற போர் செய்ததும் அப்போதுதான். ஆனால், போரின் முடிவு தெரிவதற்கு முன்பே, பிரான்ஸில் ஏற்பட்ட அரசியல் நெருக்கடி அவனை அங்கு வெகு விரைவில் கொண்டுவரப் சேர்த்தது. அதே அரசியல் நெருக்கடிதான் அவன் அதிகார பீடமேற வதற்கும் வழி செய்தது.

எகிப்து நாட்டிலிருந்து சென்ற நெப்போலியன் பிரான்ஸில் எதைச் செய்தானோ, அதையே நகிப் எகிப்தில் செய்தது காட்டினான். இத்தொடர்பு வினோதமானது என்று கூறிவிட்டுவிடுவதற்குமில்லை. உலக அரசியல் வலதுநகரின் சிந்தனையைக் கிளறிவிடும் தொடர்பாகவும் இருக்கிறது.

வரலாற்றுத் தொடர்பு கொண்ட இரு நாடுகள். அங்கு ஒரே முறையைப் பின்பற்றி ஆட்சிக்குப் புது வடிவம் தந்த இருவர். நெப்போலியனும் நகிபும்—ஒருவர், சென்ற வரலாற்றில் இருப்பவர்; மற்றொருவர், வரலாற்றிற்குரியவர்.

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆகவே, மூடநம்பிக்கையும், எஜமானன்—ஏழை விசுவாசமும் நீடிக்கச் செய்யும் வழிவகைகளைக் காண முயல்கிறார்கள்.

புதுமை அரும்பு மலர்கிறது! பழமை இருள் அகல்கிறது!!

ஆனால், அதே நேரத்தில் புதுமையோடு போட்டி போட, அதிக்க வரிசைகள் புதுப் பாதை காண முயல்கின்றன!

இந்த நேரத்தில்தான் நாம் உலகி வருகிறோம். புதுப்புது ஆதிக்கங்கள் நாட்டில் கொடுங்கோலோட்சி வருகின்றன! அவைகளை எதிர்த்துப் போராடும் நமக்கும் புத்தம் புது வழிகள் கிடைத்துள்ளன! இந்தப் புதுவழிகள் மூலமே, நம்முடைய அறிவுப் பணியை வளர்க்கச் செய்ய ஏதுவாகிறது. பண்பலமிக்க ஆதிக்கச் சக்திகளை நம் மால் எதிர்த்து நிற்கச் செய்யும் அந்த வழிகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை — மேடைப் பிரச்சாரம், நாடகப் பிரச்சாரம் ஆகியவைகளாகும். இவ்விரு துறைகளும் நம்முடைய பிராந்திகளில் எனவேதான், ஆதிக்க புரியினர், இன்று இவைகளை இழித்துப்பிழித்துப் பேசுகின்றனர். நாம் பிறந்த நாள் முதல், 'பாராட்டியறியாபண்பு' கொண்ட, இவர்களின் ஏச்சும் பேச்சும், நமது பணியின் வெற்றியை அளவிட்டுக் காட்டுவதாகும்.

சமுதாயப் புது அமைப்புப்பணியி லீடுபட்டுவரும் நாம், அடிக்கடி பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களைக் கூட்டி, புதுமை எண்ணங்களைப் பூக்கச் செய்வது, அவைகளை நாட்டோர் அறிந்து மணம் பெறும் வகையில் செய்யும் பலமுறைகளையும் கொண்டு வருகிறோம். தி. மு. க. பிறந்த ஆண்டில், இந்த முறைகளிலுள்ளதாக,

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மாநாடுகள் கூட்டினோம் — பிறகு மாநில மாநாடும் கூட்டி கழகத்தை சட்ட ரீதியான அமைப்புள்ளதாகியிருக்கிறோம். தி. மு. க. மாநாடுகள் கூட்டியதுபோலவே, சமூக சீர்திருத்தம், வகுப்பரிமை போன்ற பல பொதுமாதாடுகளும் நடத்தி, பற்பல பிரச்சனைகள் குறித்தும், மக்களிடையில் விழிப்புணர்ச்சியை உண்டாக்கியிருக்கிறோம்.

இந்த அரும் பணியின் இரண்டாவது கட்டம், ஆரம்பமாகிறது, இப்போது. வரும் 14, 15 தேதிகளில் கோவை மாவட்டத்திலுள்ள மேட்டுப்பாளையத்தில் பாண்டியன் பந்தலில், கனகசாசன் அங்கில், 2-வது சமூக சீர்திருத்த மாநாடும் — 2-வது மாவட்ட தி. மு. க. மாநாடும் நடைபெற விருக்கிறது. சட்டரீதியில் அமைந்துள்ள கழகங்களின் சார்பில் 2-வது மாநாட்டினை முதல் முதலாகக் கூட்டும் வாய்ப்பு கோவைக்குக் கிடைத்திருக்கிறது! மாநாட்டின் வரவேற்புக் கழகத்தலைவர் தோழர் ஈ. வி. கே. சம்பத்—அவர்தான் கோவைமாவட்டச் செயலாளர். அவரது பார்வையில் செயலாளர்களாக தோழர்கள் வி. சண்முகநாதன், எஸ். எ. இராஜமாணிக்கம் பொருளாளராக தோழர் கே. எஸ். வாசன் ஆகியோரிருந்து பணிபுரிகின்றனர். சீர்திருத்த மாநாட்டை தோழர் சி. பி. சிற்றரசு துவக்கி வைக்க, தோழர் மு. கருணாநிதி தலைமையிலும்; தி. மு. க. மாவட்ட மாநாட்டை நாஞ்சில் தோழர் கீ. மனோகரன் துவக்கித்தர தோழர் இரா. நெடுஞ்செழியன் தலைமையிலும் நடத்துவதென முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். மாநாட்டில் பொதுச் செயலாளரும் முன்னணி வீரர்களும் பங்கேற்பர். இரண்டு நாட்களிலும்

இரவில் 'காதல் ஜோதி'—'சந்திரோதயம்' ஆகிய பிரச்சார நாடகங்கள் நடிப்புப்புலவர் கே. ஆர். ராமசாமி அவர்தம் குழுவினரின் ஒத்துழைப்போடும் நடைபெறும். சிறம்சிறப்புடன் மேட்டுப்பாளையத்தில் நடைபெறும் இந்த மாநாடுகளில், எல்லோரும் பங்கு பெற வேண்டும்! வளர்ந்து வரும் முற்போக்குக் கொள்கைகளுக்காக வாழ்வைத் தத்தம் செய்திருக்கும் வாலிபத் தோழர்களே! புறப்படத்தயாராகுங்கள் — இது இரண்டாவது அணி வகுப்பு! இந்த அணி வகுப்பிலே சேர்ந்து, நம்முடைய ஆக்கவேலைகளுக்கான திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொள்ள, தின்தோள் வீரர்களே, திரண்டு செல்ல வாருங்கள்! வாட்டிடும் ஆதிக்கங்களை சிழித்த புது அணி தயாரிப்போம்! புத்தொளி பரவுகிறது — இருள் அகலுகிறது. எனினும், எத்தர்களின் பித்த மனப்பான்மை போகவில்லை. அதனை அழித்து ஒழித்தாலன்றி திராவிடத்துக்கு வாழவில்லை! அத்தகைய மனோ உறுதியும், ஆவேசமும் கொண்ட அருந்தமிழ் வீரர்களே! அன்புத் தோழர்களே! கோவை மாவட்டம் அழைக்கிறது—புறப்படத் தயாராகுங்கள், மேட்டுப்பாளையத்துக்கு.

நாடகப் போராளியாகுங்கள்

நாடகப் போராளியர் பம்மல் சம்பந்தனாரைப் பாராட்டி, கடந்த முதல்நாளன்று, சென்னை திருவல்லிக்கேணி கலா மண்டபத்தில், சிறந்ததோர் விழா கொண்டாடப்பட்டது. நாடகக் கழகச் சார்பில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் கட்சி மாச்சரியம் கருதாது பலரும் கலந்துகொண்டனர்.

காலை யில், நாடகப் போராளியர் மவுண்ட் ரோடு சருணவிலாச சபையிலிருந்து கலைஞர்கள் புடைசூழ ஊர்வலமாக அழைத்து வரப்பட்டார். போராளியருக்கு, முதலமைச்சர் ஆச்சாரியர் பொன்னுடை போர்த்தினார். டாக்டர் சி. பி. ராமசாமி தலைமை வகித்தார். திரு. வி. க. தூல் நிலையமொன்றைத் திறந்துவைத்தார். தோழர்கள் ம. பொ. சிவஞானம், செட்டிநாட்டு முத்தையா, டி. கே. சண்முகம், ப. ஜீவானந்தம், வி. வி. சீனிவாசப் பங்கா, நவாப் ராஜமாணிக்கம், எம். ஆர். ராதா, பக்தவத்சலம், மேயர் செங்கல்வாயன், கொத்தமங்கலம் சுப்பு, கே. எஸ். ராமசாமி, வி. சி. கோபாலரத்னம், நடிகர் பாலசுந்தர், சின்ன அண்ணாமலை, கண்ணதாசன், அன்பழகன், கம்பதாசன் முதலியோர் காடகப் போராளியரைப் பாராட்டிப் பேசினர். திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொதுச்செயலாளர் அண்ணாதுரை சொற்பொழிவாற்றினார்.

பிறகு, நாடகப் போராளியர் எழுதிய பல நாடகங்களில் சில காட்சிகளை பல நடிகமணிகள் நடித்துக் காட்டினர். தோழர்கள் நடிப்புப்புலவர் கே. ஆர். ராமசாமி, எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன், எம். ஆர். ராதா, டி. எஸ். பாண்டியா, சம்பங்கி, டி. ஆர். ராமச்சந்திரன், கே. சாங்கப்பாணி, மற்றும் பலர் கலந்துகொண்டனர்.

விழாவுக்கு வந்த சிறப்பித்த அனைவருக்கும் கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன் கன்றி தெரிவித்துக்கொண்டார்.

காலை யில் குறிக்கரை பிச்சையப் பாவின் காதல்வா இன்னிசையும் நடைபெற்றது.

சச்சிவோத்தமர்!

தமிழ்ச்சிவங்கள் உலகம் அன்னு மலைப் பல்லைக் கழகத்தின் துணை வேந்தராகச் சச்சிவோத்தம சர். சி. பி. ராமசாமி அப்பர் பதவி பெற்ற மக்கொண்டிருக்கிறார். அவரது 'வருகை' நாட்டோர் பலருக்கு ஐயத்தையும் அச்சத்தையும் உண்டாக்கியதில் ஆச்சரியம் ஒன்று மிகை; ஆனால் மானவமணிகளும் அஞ்சுகிறார்கள்— ஐயங்கொண்டு கிடக்கிறார்கள். எதிர்கால 'உலகை' உருவாக்கும் ஓர் பல்லைக் கழகத்துக்கு, உலகியலறிவும் வாழ்விப்பறிவும் உணர்ந்த பெரியவர்கள், துணை வேந்தர்களாக அமைவது, மிக மிக வரவேற்கக் கூடியதாகும். உலக அரங்கில் தாம் கற்ற பாடங்களை வடித்தும், வகுத்தும், மானவர்களைத் தயார் செய்ய அத்தகைய வர்கள் துணைவேந்தர்களாக லிய மனம் செய்யப் பெறுவதும், அவர்களும் தமக்குக் கிடைத்த நற்பணி இதுவெனக் கருதி, பொறுப்பேற்பதும் நாட்டின் எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கை வைப்போருக்கு மிகுந்தி தாக்கூடிய காரியங்களாகும்.

இப்போது, சச்சிவோத்தமர், நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்! அவரும் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார்!!

அவரது நியமனம் கண்டு, அறிவுலகம் திகைக்கிறது. மானவர் குழாம் — மருங்கிறது; சந்தேகக் கண்களோடு, பல்லைக் கழகக் கட்டிடங்களைப் பார்க்கிறது. காரணம், தமிழ்மனம் கமழும் ஓர் பூங்காவில், 'சமஸ்கிருதம்' போற்றும் ஒருவர் தலைவராக அமர்த்தப்பட்டுள்ளார் என்பதமட்டுமல்ல, எங்கேயோ அலைந்தொண்டிருந்த வகை, இழுத்துவந்து, அரிபாசனத்தில் அமர்த்தவேண்டிய அவசியமாயது? எனும் ஐயம், தமிழர் தம் உஷ்ண களைக் குடையாமற் போகாது.

சச்சிவோத்தம சர். சி. பி. ராமசாமி ஐயர் அவர்களை; அறிவோம், நாம் அவர், திவானாக இருந்து திருவாங்குரைப் படுத்திய பாட்டை, இந்த உபகண்ட முழுமையுமுள்ளோர் அறிவார்! அத்தகையவர், இன்று அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார், 'அண்ணாமலை'க்குத் தலைவராக.

"அவர் அமர்த்தப்பட்டதற்குக் காரணம் நானே!" என்று முதலமைச்சர் ஆச்சாரியர், சென்னையில் தெரிவித்துள்ளார்—நாடகப் போராளியின் பாராட்டுக் கூட்டத்தில். தமிழர் உள்ளம் திகைப்பதற்கு, வேறென்ன சான்று வேண்டும்?

அகில உலகும் போலும் வருவதுமான சிறப்புப் பெற்றவர், சி. பி. மதுப்பாளிலை. வேதாந்த வியாக் யானங்களில், சிறந்தவர்; கற்புப் பாரிலை. அதிகாரமூலம் காரிபங்களைச் சாதிக்கக்கூடியவர்; மதுப்பாளிலை. ஆனால், இந்த குணநிபயங்களல்லவே, துணைவேந்தருக்குத் தேவையானவை! சமூக நன்மும், பழைமையும், ஆதிக்கமணிமுகமும்; இந்தக் குணநிபயங்களைக் கண்டு கொஞ்சலாய் மகிழலாம்!! கடத்தாடலாம்!! ஆனால், ஓர் பல்லைக் கழகத்துக்கு.....?

இந்த ஐயத்தால்தான், தமிழுறகம் திகைக்கிறது — மானவர் குழாம் அவர் பதவியேற்ற நாளில் நடைபெற்ற விருந்தில் பங்கேற்கவில்லை.

இதன் பரபரப்பை, அண்ணாமலைப் பல்லைக் கழகத்தின் வளர்ச்சியில் அக்கரை கொண்டோர், எண்ணிப்பார்த்திருக்கவேண்டும். ஆனால் ஆச்சாரியாரின் பிடி, அவர்களையும் வளைத்திருக்கிறதே!

சேலம் - கோவையில்

புயல் நிவாரண நிதி நாடகங்கள்

1-2-53-ல் சேலத்தில் தோழர் மு. கருணாநிதி, சிவாஜி கணேசன் அரங்கண்ணல் முதலிய தோழர்கள் நடிக்கும் 'பரப்பிரம்மம்' நாடகம் இரண்டு காட்சிகள் நடைபெற்றன. முதல் காட்சிக்கு தோழர் சுப்ரமணியம் எம். எஸ். எஸ். அவர்கள் தலைமை வகித்துச் சொற்பொழிவாற்றினார். இரண்டாம் காட்சிக்கு தலைமை வகித்த நடிகர் செல்வன் எம். ஜி. ராமசந்தர் அவர்கள் நாடகக் கலை சினிமாக்கலைகளின் வளர்ச்சிப் பற்றியும் 'பரப்பிரம்மம்' நாடகத்தில் விளக்கப்படும் கருத்துகள் பற்றியும் நீண்ட சொற்பொழிவாற்றினார். தி. மு. க. செயலாளர் இ. ஆர். கிருஷ்ணன் கன்றி கூறலுடன் நடிகத் தோழர்கள் அனைவருக்கும் மரலை அணி வித்துப் பாராட்டுத் தெரிவித்தார். புயல் நிதிக்குத் தரப்பட்ட நன் கொடைத் தொகையைப் பெற்றுக் கொண்டு மு. கருணாநிதி கன்றி கூறினார். சிவாஜி கணேசன் கின்றி நேரம் பேசினார்.

இரண்டு நாடகங்களையும் ஏராளமான மக்கள் கண்டு களித்தனர். பலர் டிக்கெட் இன்றி விடுதிரும்பினர்.

2-2-53-ல் கோவையில் தோழர்கருணாநிதி, சிவாஜி கணேசன் அரங்கண்ணல், எம். என். கிருஷ்ணன், கிருஷ்ணமூர்த்தி, சுகிமன், மணி, கருணாகரன், செல்லமுத்து, ராமதாஸ், முத்துசுத்தன், டி. என். கிருஷ்ணன், பொன்னுசாமி, நம்பி ராஜன், ராஜா, தெட்சுணமூர்த்தி, லட்சுமணன் ஆகியோர் நடிக்கும் 'பரப்பிரம்மம்' நாடகம் சிறப்புடன் நடைபெற்றது. மாவட்ட செயலாளர் தோழர் ஈ. வி. சி. சம்பத் நாடகத்தையும் நடிகர்களையும் பாராட்டிப் பேசிப்புயல் நிவாரண நிதித் தொகையைத் தோழர் மு. கருணாநிதியிடம்

அளித்தார். ஆணைமலை தி. மு. க. சார்பில் 151 ரூபாய் புயல் நிதிக்கு தரப்பட்டது. தோழர் அன்புச் செழியன் மூலம் புயல் நிதிக்காக தைத் தறித்துணிகள் (பதினாறு ரூபாய் பெறுமான முள்ளை) கருணாநிதியிடம் தரப்பட்டது. சிவாஜி கணேசன் கின்றி நேரம் பேசினார். தோழர் கருணாநிதி பெற்றுக் கொண்டு கன்றி தெரிவித்தார். நாடகத்திற்கு இடமின்றி ஏராளமானவர் விடுதிரும்பும் நிலைமை ஏற்பட்டது.

சேலத்தில் வகுலான நாலாயிரத்தில் நாடக செல்வ போக தரப்பட்டது 3000-0-0 கோவையில் வகுலான நாலாயிரத்து நூறு ரூபாயில் நாடக செல்வ போக தரப்பட்டது 3055-0-0

6055-0-0

ஆணைமலை தோழர்கள் நாடக மேடையில் தந்த நன்கொடை 151-0-0

6206-0-0

நாடகக்குழுவினர்-பின்னணி இசை—ஒளி அமைப்பினர்—திரை அமைப்பாளர்—மேக் கப்—முதலியவைகளுடன் போக்குவரத்து உட்பட செலவு 1450-0-0

ஆகமொத்தம் மீதி 4756-0-0

ரூபாய் 4756-ம் புயல் நிவாரண நிதியில் சேர்க்கப்பட்டது

மு. கருணாநிதி, நிதிக்குழுச் செயலாளர்.

முழக்கம்

திருநெல்வேலி டவுன் 1-1-53 அன்று மாலை மு. பரிதிமால் தலைமையில் ச. வீரபாகு, பி. காகிவிசுவலிங்கம் ஆகியோர் பேசினர்.

கோவிலடி (தஞ்சை) 14-1-53 அன்று 17-இரட்டைமாட்டு வண்டியுடன் பூட்டப்பட்ட உழவர் ஊர் வலம் நடைபெற்றது. அன்று மாலை ராமகிருஷ்ணன் தலைமையில் திராவிடர் திருநாள் கட்டம் நடைபெற்றது.

காவேரீப்பாக்கம் 19-1-53 அன்று தி. மு. க. மூன்றாவது ஆண்டுவிழாக்கட்டம் எ. எஸ். சி. கிருஷ்ணசாமி தலைமையில் நடைபெற்றது. என். ஏ. சித்தி பேசினார்.

ஆலந்தூர் 24-1-53 அன்று மாலை தி. மு. க. முதலாம் ஆண்டு விழாக்கட்டம் ம. கன்னியப்பன் தலைமையில் நடைபெற்றது. அண்ணா, திலக-வில்லாளன், கே. மதியழகன், ஆகியோர் பேசினர்.

ஆற்காடு குப்பம் 26-1-53 அன்று மாலை பொங்கல் விழாப் பொதுக்கட்டம் தோழர் கே. வினாயகம் எம். எல். எ. தலைமையில் நடைபெற்றது. தோழர்கள் என். எஸ். இளங்கோ, எ. எஸ். சி. கிருஷ்ணசாமி, இ. எஸ். தியாகராசன், மு. நன்மாறன், ச. மாணிக்கம் ஆகியோர் பேசினர்.

அனகாபுத்தூர் 29-1-53-ல் அன்று மாலை டி. என். சம்பந்தம் தலைமையில் ஓர் பொதுக்கட்டம் நடைபெற்றது. அதிராப்பட்டினம் என். எஸ். இளங்கோ, என். வி. கலைமணி ஆகியோர் பேசினர்.

பாளையங்கோட்டை 29-1-53 சேவியர் கல்லூரி தமிழ்ப் பேரவையில் "வடநாடு தொடர்பற்ற திராவிடநாடு பிரிதல் வேண்டும்" என்ற சொற்போர் நடைபெற்றது. ஆதரித்து, தோழர்கள் நாகராசன், அமீது, செல்வப்பாண்டியன், சுப்பையா, சிவசுப்பிரமணியன், ராமசாமியும் எதிர்த்து சிவதானு, முத்தையா, சிவசுப்பிரமணியன் ஆகியோர் பேசினர். இறுதி ஒட்டுமொத்த ஆதரவாக 116-ஓட்டுகளும், எதிர்த்து 56 ஓட்டுகளும் கிடைத்த தினால் "வடநாடு தொடர்பற்ற திராவிடநாடு பிரிதல் வேண்டும்" என்ற தீர்மானம் நிறைவேறியது. இதற்கு முன் 13-1-53-ல் ஆங்கிலப் பேரவையில் நடைபெற்ற சொற்போரிலும் ஆதரித்து 78-ஓட்டுகளும் எதிர்த்து 46-ஓட்டுகளும் கிடைத்தன.

நக்காவேரி 30-1-53-அன்று தி. மு. க. துவக்க விழா பொ. பாலசுப்பிரமணியம் தலைமையில் நடைபெற்றது. சி. பி. சிற்றரசு பேசினார்.

இடையங்குளம் 30-1-53 அன்று தி. மு. க. பொதுக்கட்டம் புதுமைச்செல்வன் தலைமையில் நடைபெற்றது. விருதை ந. இராம

சாமி, அருப்புக்கோட்டை எம். எஸ். இராமசாமி, பாண்டியன் ஆகியோர் பேசினர்.

ஆறுமுகநேரி 1-2-53 அன்று மாலை ச. கே. ஆதித்தன் தலைமையில் தி. மு. க. பொதுக்கட்டம் நடைபெற்றது. தூத்துக்குடி கே. வி. கே. சாமி, எஸ். நடராசன் ஆகியோர் பேசியர்.

ஆசிரியருக்கு கடிதம்.....

திருவள்ளுவர் திருநாள்

"தமிழ்மறை எனவும் பொதுமறை எனவும் போற்றப்படும் திருக்குறளை இயற்றிய திருவள்ளுவர் யாவருடைய பாராட்டுக்கும் உரியவர். அவருடைய திருநாள் தமிழரின் தனிப்பெருந் திருநாள். தமிழினத்தை ஒன்றுபடுத்தும் ஒப்பற்ற திருநாள். அன்பும் அருளும் அறமும் ஆட்சி செய்யுந் திருநாள். ஆதலினால், சாதாரண பேதலியினும், அரசியற்கட்சி வேட்புடைய தமிழ் மக்கள் யாவரும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் திருவள்ளுவருடைய திருநாளைக் கொண்டாட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

இவ்வாண்டில், திருவள்ளுவர் திருநாள் வைகாசித் திங்கள் 15-ம் நாளாகிய (28-5-53) வியாழக் கிழமையாகும்.

இந்த நாளைத் தமிழ் மக்கள் வாழும் இடங்களில் எல்லாம் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கொண்டாடச் செய்வதற்கும், ஆண்டு தோறும்

வரும் திருவள்ளுவர் திருநாளை அரசினர் விடுமுறை நாளாக்குவதற்கும் எங்கள் தமிழ்மறைக் கழகம் முயல்கிறது. இம்முயற்சி நன்கு நிறைவேறுதற்கு இன்றியமையாதனவற்றைச் செய்யுமாறு தமிழர்கள் வாழும் இடங்களிலுள்ள தமிழர்களின் சங்கங்களையும், தலாசாலைகளையும், மடங்களையும், பத்திரிகைகளையும், தமிழறிஞர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறோம். இதுபற்றிய வேறு செய்திகளை அறியவும், அறிவிக்கவும் விரும்புவோர் தமிழ் மறைக் கழகம், இல. 44, 33-ம் ஒழுங்கை, கொழும்பு 6 எனும் முகவரிக்கெழுதுக." பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம், எம். ஏ. பி. ஓ. எல். (தமிழ் மறைக் கழகத் தலைவர்.)

ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி

சோற்பொழிவு நிகழ்ச்சி

பிராவரி

7 விருதநகர் அழகிரி படிப்பகம்

8 விருதநகர் புயல் நிவாரணநிதி நிகழ்ச்சி

9 போடி

10 தேவாரம் நாடகம்

11 மதுரை திருமணம்

14 மேட்டுப்பாளையம்

15 மாநாடு (கோவை)

17 காங்கயம்

21 திருநெல்வேலி

22 பாளையங்கோட்டை

23 சாத்தான் குளம்

28 சங்கரன்கோவில்

மேட்டுப்பாளையம் நோக்கி வாரீர்!

கோவை மாவட்ட

இரண்டாவது

சமூக சீர்திருத்த மாநாடு

தலைவர்: மு. கருணாநிதி

திறப்பாளர்: சி. பி. சிற்றரசு

கலைக்கண்காட்சித் திறப்பாளர்: அருண்மொழி

14-2-53 சனிக்கிழமை

இரண்டாவது

மாவட்ட தி. மு. க. மாநாடு

தலைவர்: இரா. நெடுஞ்செழியன்

திறப்பாளர்: கி. மனோகரன்

15-2-53 ஞாயிற்றுக்கிழமை

தி. மு. க. பொதுச் செயலாளர் அண்ணாதுரை கலந்துகொள்வார்.

கோவை மாவட்டம் - மேட்டுப்பாளையத்தில் பாண்டியன் பந்தலில், கனகராசன் அரங்கில் மாநாடுகள் நடைபெறும்.

கே. எ. மதியழகன், க. அன்பழகன், இரே. இளம்வழுதி, என். வி. நடராசன், ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி, என். எஸ். இளங்கோ, சத்தியவாணிமுத்து, கண்ணதாசன், கோபி-ராகு, தாமரைச்செல்வன் ஆகியோர் கலந்துகொள்வார்.

இசை:- நாகூர் அனீபா, சேலம் சீவிவாசன், கோவை முத்துசாமி.

★

இரு நாடகவிருந்துகள்

சி. என். ஏ., நடிப்புப்புவலர் கே. ஆர். ராமசாமி, மு. கருணாநிதி முதலியோர் பங்கேற்கும்

சனி இரவு

காதல் ஜோதி

[சி. என். ஏ. தீட்டியது]

ஞாயிறு இரவு

சந்திரோதயம்

[சி. என். ஏ. தீட்டியது]

கட்டணம்:- வ. குழு கு. 5, பிரதிநிதி கு. 2, பார்வையாளர் கு. 1, பெண்கள் அனு 8.

ஈ. வி. கே. சம்பத்,
வ. கு. தலைவர்.

கே. என். வாசன்,
பொருளாளர்.

வி. சண்முகநாதன், என். ஏ. இராஜமாணிக்கம்,
செயலாளர்கள்.